

Det vil også fortsat være muligt at få råd og vejledning fra Fødevedredirektoratet. Der bliver udgivet et meget stort antal pjecer med vejledningsmateriale, og der kommer nu her i foråret en pjece, der hedder »Sådan laver man mad til børn i daginstitutioner og på skoler«.

Kommuner og skoler har allerede i dag adgang til viden og til erfaring om børn, mad og måltider, og der er jo også rige muligheder for, at man kan gå ind på internettet, hvor der er mange skoler, der deler ud af de erfaringer, de har gjort på det her område. Jeg er overbevist om, at de kommuner, de skoler og de forældre, som virkelig ønsker at gøre en forskel, også vil finde den nødvendige viden og den nødvendige vilje til at komme i gang.

Jeg synes i øvrigt, man skal være varsom med at overvurdere statens rolle i hele den her diskussion. Jeg synes, at vi skal opfordre til, at kommuner, skoler og forældre finder sammen i et lokalt samarbejde om lokale måltidsordninger for lokale midler.

Det skal være min opfordring i forbindelse med det her beslutningsforslag, og som konklusion må jeg afvise forslaget.

Henrik Vestergaard (V):

Regeringen viser i sit regeringsgrundlag stort politisk mod ved at acceptere sit ansvar for at prioritere de offentlige midler. Man har udtrykt ønske om, at bureaukrati og administration begrænses, samt at råd, nævn og puljer fjernes eller reduceres for at frigøre ressourcer til bedre velfærd. Ifølge regeringens udspil fra januar 2002 »Mere velfærd, mindre bureaukrati, sanering af råd, nævn, udvalg og centre« nedlægger man børnekostpuljen og skaber derved en årlig besparelse i årene 2002 og 2003 på 50 mio. kr., i alt 100 mio. kr.

Der er bestemt grund til at se med bekymring på, at nogle danske børns kost- og bevægelsesvaner er af en sådan karakter, at en del af børnene fra 0 til 18 år kan karakteriseres som overvægtige. Der er ingen begrundet tvivl om, at forbrændingen gennem daglige transportaktiviteter, udnyttelsen af skolers og sportsklubbers idrætstilbud samt indtagelsen af sund og ernæringsrigtig mad er bestemmende for børns vægt og velvære.

Aktivitetsniveauet og ernæringen spiller også en rolle for børns evne til at koncentrere sig og lære noget i skolerne.

I Venstre mener vi grundlæggende, at børn og deres madvaner er forældrenes ansvar. Derfor

ser vi også med glæde på forældrenes vilje til gennem skolebestyrelser og kommunalbestyrelser at arbejde med madordninger i skoler og institutioner, hvorigennem børn gives muligheden for at erhverve sig et sundt og ernæringsrigtigt måltid mad.

Tager man Århus Kommune som eksempel, er det jo der lykkedes at skabe en ordening, hvorigennem alle skoler tilbyder børnene at kunne købe sund og ernæringsrigtig mad. Ordningen har en omsætning på 25 mio. kr., er brugerfinansieret og hviler økonomisk i sig selv.

Kl. 16.45

Århus Kommune har i øvrigt haft en skolemadsordning siden 1948, og jeg kan af erfaring oplyse, at man 1970'erne kunne få 4 halve stykker mad for 3,20 kr. Til ordningen hørte $\frac{1}{4}$ l mælk, og dengang blev også sødmælk betragtet som ernæringsrigtig, hvilket måske forklarer visse århusianeres lidt større natur.

I Venstre tror vi på, at de bedste løsninger skabes så tæt på borgerne som muligt og i et samspil mellem forbruger og udbyder. Derfor blander vi os ikke i, om den enkelte kommune eller skolebestyrelse ønsker at skabe tilsvarende skolemadsordninger. Vi ved, at de er meget velkomne til at spørge Århus og få inspiration herfra, hvilket f.eks. Frederikshavns skoler har benyttet sig af.

Vi mener dog ikke, at det er en statslig opgave at udvikle madordninger for de danske skolebørn. Forældre og deres børn må i fællesskab komme til en forståelse af, hvad der er sund og velsmagende mad. I forvejen har børnene mulighed for gennem fagene husgerning, idræt, biologi, natur og teknik at gøre sig bekendt med legemets funktionsmåde og behov for indtagelse af føde og dennes optimale sammensætning.

I Venstre prioriterer vi højere, at forældre nu sikres bedre mulighed for at være sammen med deres børn gennem en forlænget, fleksibel og økonomisk tryk barselorlov, hvor forældrene får tid til at koncentrere sig om de daglige måltiders sammensætning, i forhold til at forældregrupper og andre interessenter bruger tid på at beskrive og ansøge om nogle statslige midler til madprojekter.

Det har også vist sig, at nogle af de her projekter gennemføres, selv om ikke alle har været så heldige at blive trukket ud, da man trak lod om, hvilke projekter der var bedst egnede til statsstøtte.

På den beskrevne baggrund skal jeg meddele, at Venstre ikke kan støtte B 52 om at yde 100